

מאת גידי קורן ע"פ ספורה של סבתא קרי

לחנים ופזמונים: גידי קורן ושלמה ארצי
 עיבוד למחזה ובימוי: טל צדקוני ולילך כספי-צור
 עיצוב תפאורה ותלבושות: טליה אוטולנגי
 עיבודים מוסיקליים: אוהד בן-אבי
 תנועה: מוריה זרחיה
 עיצוב תאורה: זיו ולושין

שחקנים: טל צדקוני/שיפי אלוני, לילך כספי-צור/יפית שלו, אבי פינס, מיקי פרוסק, רון ביטרמן וערן לאור
 ניהול הצגה, הגברה ותאורה: שלומי בן-דוד

מילון מושגים מוסיקליים שמופיעים בהצגה

חמשה

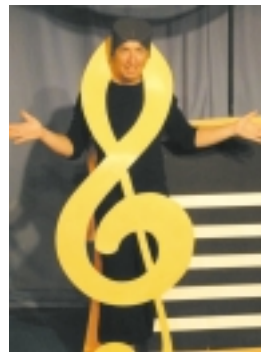
במוסיקה. חמשה היא מערכת של חמישה קווים ישרים אופקיים ומקבילים, הרחוקים מרחק שווה זה מזה, שעליהם רושמים את התווים.

מפתח סול

הוא מפתח הסופרן, המשמש את המשלבים הגבוהים.

תוים

תו מוסיקלי הוא סימן גרפי מוסכם המסמן צליל. תוים משמשים לרישום מוסיקה והפצתה. בעזרת אותיות אנחנו קוראים וכותבים שפה ובעזרת התוים אנו קוראים, כותבים ומשמיעים מוסיקה.

פיאניסימו

"בשקטי", "חלש מאד" (באיטלקית). הוראה למבצעים להפיק צלילים שקטים.

פורטיסימו

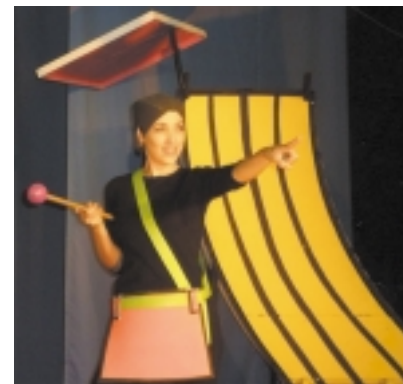
"חזק מאד" (באיטלקית). הוראה למבצעים להפיק צליל חזק.

סטקטו

"בנפרד" (באיטלקית). הוראה לנגן את הצליל במשך זמן קצר יותר מן הערך האמיתי שלו.

לגטו

"קשור" (באיטלקית). הוראה לנגן את הצלילים כמעט ללא הפסקה ביניהם. נגינה חלקה. ההיפך מסטקטו.

משרד המדע,
 התרבות והספורט
 מינהל התרבות
 המחלקה לתיאטרון

ת.ד. 13182 תל-אביב 61131, פקס. 03-6440720
 e-mail: hania@actcom.net.il • (רב-קווי) 03-6443559
 האתר שלנו: hanitheater.com

לסיום:

טל ולילך: "אנחנו רואות כשליחות לעסוק בנושא הקשבה, הקשבה למוסיקה, הקשבה למבוגר, לחבר, לעצמך".

ההצגה שיצרנו מבקשת לשמש חלון הצצה לתוך עולם המוסיקה העשיר, ע"י ההנחיות המפורטות בהמשך, ניתן לעורר את הסקרנות של הילד ולמקד את הצפייה שלו.

פעילות לאחר ההצגה תעשיר ותפנים את חוויית הצפייה של הילד ותחדד את הבנת המושגים השונים. אנו מקוות שההצגה תסקרן את הילדים ותפתח אותם להמשיך ולגלות את העולם הנפלא של המוסיקה.

הצעות שלנו לעיבוד החומר והפנמתו - לאחר ההצגה

- את מי פוגשים הילדים בארץ התוים? האם הילדים זוכרים את השמות?
- ניתן לבחור כל שיר שהילדים מכירים ולשיר אותו בפורטיסימו, פיאניסימו, לגטו וסטקטו.
- ליצור דף עבודה, לצייר את כל הסימנים ומסביבם לרשום את המונחים ולתת לילדים לחבר בין הסימן של המונח לשמו.
- למחוא כפיים עם הילדים בקצב שלושה רבעים ובקצב של ארבעה רבעים.
- לקיים שיחה לאחר ההצגה - האם אני צועק, האם אני יודע להקשיב ואפשר כמובן בהתאם לקיום שיעור המוסיקה, בגן או בביה"ס להעמיק בנושא השפה המוסיקלית שהכירו הילדים בהצגה.

לפני ההצגה מומלץ לעבור עם הילדים על הנושאים הבאים:

- ספרו לילדים את הסיפור הכללי של ההצגה. שאלו אותם איך לדעתם נראית ארץ התוים. כל ילד יכול לצייר ארץ כזו כפי שהוא מדמין אותה.
- ספרו להם שבסוף ההצגה תערך פעילות בנושא ההצגה ושכדאי להקשיב ולהתבונן בכל מה שקורה, גלו להם שהנושא המרכזי של ההצגה הוא הקשבה, הזכירו להם שגם ישיבה בתיאטרון וצפייה בהצגה זו הקשבה.
- שאלו את הילדים, מתי הם מקשיבים בחיי היומיום, האם קורים מקרים בהם הם רוצים שיקשיבו להם וזה לא קורה? מתי הם לא מקשיבים לחבר, לאחר, למורה, להורה, לגננת.
- שאלו אותם למה לדעתם חשוב להקשיב?
 - כדי לשמוע מה שיש לאחר לומר
 - כדי לכבד את האחר
 - כי אני רוצה שיקשיבו לי וישמעו מה יש לי לספר, לומר
 - כדי להנות ממוסיקה
 - כדי להנות מהשקט
 - כדי שאפשר יהיה לשיר ביחד

מרת פורטיסימו הרעשנית, מר פיאניסימו השקט, השכן סטקטו המדויק והקופצני וחברו, לגטו, הרך והעגול, מפתח סול שומר הסף, המורה המוזר לריקוד בקצב שלושה רבעים ועוד ועוד. הם לומדים ומפנימים מהם תוים ומהו קצב ורוכשים לעצמם מעין "ארגו כלים".

לאחר חיפוש ארוך, הילדים מוצאים את "המאסטרו", שמסייע להם להבין איך ניתן להציל את המנגינה ה"אבודה" ומהו הסוד לשירה ולמוסיקה. הילדים נעזרים בכלים שרכשו ובמושגים שלמדו ושרים את המנגינה שוב בסיום, והפעם בקשב ובעדינות.

במסעם מגלים הילדים את יופיה של המוסיקה ומבינים מהי הקשבה.

הבמה והדמויות נראים ממש כאילו קפצו מתוך דף תוים, מבין החמשות. התפאורה גם היא עוברת יחד עם הילדים את המסע. ההצגה נפתחת בשכונה בצבע שחור ולבן, כאשר הילדים מגיעים לארץ התוים, התפאורה הופכת לצבעונית ועליזה ובסיום, לאחר כל המידע שרכשו במהלך שהותם בארץ התוים, צבעי התפאורה מתערבבים ומתמזגים והשחור-לבן משתלב בצבעוני.

ההצגה "טיול לארץ התוים" נכתבה על בסיס תקליט בשם זה משנות ה-70 שיצרו גידי קורן ושלמה ארצי. התקליט מלמד מושגי יסוד מוסיקליים לילדים בצורה קליטה ומהנה ועד היום נעזרים בו בהמלצת מפקחות מוסיקה לגיל הרך, בגנים ובכיתות היסוד ללימוד מוסיקלי ראשוני.

העיבוד הבימתי אותו יצרו לילך כספי-צור וטל צדקוני, מחבר בין עולם התאטרון לעולם המוסיקה ומעביר לילדים את מונחי המוסיקה הבסיסיים, כמו גם את האהבה למוסיקה בדרך סיפורית מבעד לעיני הילדים, דרך ויזואליות צבעונית והומור.

זהו סיפורם של שלושה ילדים, אלי שחושב שהוא יודע לשיר, ברוכי ששר בלי להקשיב ודנה שמתביישת לשיר...

בעקבות המפגש עם הפרופסור למוסיקה מר שטינצלר, הם יוצאים להציל מנגינה "אבודה".

מסעם מביא אותם אל ארץ התוים, שם הם פוגשים מונחים בסיסיים מעולם המוסיקה, שהופכים בהצגה לדמויות ססגוניות.